

blifvit ställda på post i närheten af Bergin hem, för att observera hvad som der tilldrog sig och i händelse Bergin hemkom, gripa honom, drago sig de andre spanarne derifrån. Här under utspejade Jörin, att Bergin med all sannolikhet samma dag på aftonen skulle kunna träffas på ett daagsrulle å Öre Rörå i Spekeröds socken.

Sedan han inrapporterat detta till sin förman, satte sig anfällskolonnen i bevakning mörkret och å skogstigar i gång till nämnda plats, hvar rest, sedan nödiga bevakning blifvit rindtom posterad, för att hindra B. att smyga sig undan, han greps af kommissarien Luttropp midt ibland döngästerna.

Sedan den påträngande skaran af dylika blifvit inbeständ, fördes Bergin till gården Nedra Röra, der egaren upplät rum till förhör, vid hvilket Bergin, efter hårdnackadt nekande i början, slutligen erkände sitt brott, först enskildt för kommissarien Luttropp och sedan även i länsman Länthörs och yttmens närvaro.

Han blef då fängslad och aförd till Inlands Nordre härads förvaringshäkte, hvarifrån han sedermera förpassades hit till Uddevalla.

Från första sammanträffandet hade herr Luttropp och Landberg gemensamt anställt de långvariga efterspaningarna, dervid åtskilliga personer af ortens allmog, speciellt ofvannämnde smeden Andersson och hemmansägaren Lars Hansson i Källsvik, hvilken vid åtskilliga tillfällen, bland annat efter postförsvriet i samman trakten år 1866, visat mycken raskhet och duglighet vid brottslingars efterspanande, lemnat verksamt bidrag.

Ränets markgångstaxa. Den af årets markgångsättuingsnämnd, under den 3 dennes å landskontoret uppräntade taxa, upptager bland annat följande markgångspriser, nemligen:

Diante- och kronotande m. m.
1 kubikfot hvete 4 kronor, 1 kubikfot råg 3 kronor, 1 kubikfot rågmjöl 2: 13, 1 kubikfot korn 2: 60, 1 kubikfot kornmjöl 1: 87, 1 kubikfot malt 3 kronor, 1 kubikfot blandsäd 2: 20, 1 kubikfot hafre 1: 80, 1 kubikfot böror 3 kronor, 1 ctr smör 80 kronor, 1 ctr torkadt fisk 37: 50, 1 ctr talg 35 kr., 1 ox 120 kr., 1 ko 60 kr., 1 får 7 kr., 1 levande gödd gas 4 kr., 1 höns 75 öre, 1 tjog ägg 90 öre, 1 kubikfot fisk eller kabljo 8: 50, 1

ctr hö 4: 50, 1 ctr halm 2: 25, 1 famn al- eller furved 20 kronor, 1 drängsdagsverke 1 krona, 1 qvingsdagsverke 60 öre, 1 öka- eller plogdagsverke med 2 hästar och dräng 6 kronor.

Årepris: 1 kubikfot råg 3: 50, 1 kubikfot korn 2: 70, 1 kubikfot hafre 1: 60, 1 centner smör 75 kronor.

Medelmärkegångspris för de tio åren 1865—1874 1 kubikfot råg 2: 91, 1 kubikfot korn 2: 24, 1 kubikfot hafre 1: 42, 1 centner smör 64: 40.

Skörden inom länet 1874. Den beräkning, som statistiska centralbyråen på grund dels af länsstyrelsens allmänna ömdöme, dels särskildta uppgifter om korntelet af skörden från hvarje länsmansdistrikt och med ledning af noshällningssällskapets uppgifter om utsädesbeloppet — gjort öfver beloppet af hela skörden i Göteborgs och Bohuslän under innevarande år, upptager följande summor:

Korn	7,500,000
Hvete	70,500
Råg	39,200
Hafre	552,200
Blandsäd	9,700
Korn	497,900
Hafre	2,331,000
Blandsäd	217,800
Arter	39,700
Böror	219,900
Wicker	27,800
Potatis	2,341,400

*) I öfrigt grönfoder.

Gemensamma utvandrare. Med ångt. "Rollo" ankommo till Göteborg i onsdags från Hull 58 svenska utvandrare, hvilka från Amerika återvänt till fäderneslandet.

Landtstaten. För upprätthållande af kronofogdetjensten i Inlands fogderi efter aflidne kronologden D. E. Widell har kgs befähd tills vidare förordnat kronolänsmannen i Inlands Fräkne härad Axel Wallgren, hvarjemte v. länsman B. J. Sallander beordrats att bestrida bemälda Wallgrens kronolänsmantjenst.

Banfoktrof. Kongl. Majt har beviljat ny oktroj, intill utgången af 1875, för enskilda banken i Venersborg.

Sjefsmord. Bohusläns Tidning berättar: Skådeiarbetaren A.

Larsson, som sedan någon tid fört ett mindre ordentligt lefnads-satt, hoppade förliden Onsdag vid middagstiden i sjön vid sk. Holmen och diänte sig. Man anslager, att det hemiska beslutet fattats och utförts under inflytande af delirium. Larsson var enkwän och efterlemnade 3:ne barn.

Brödermord. Två bröder Korpela by i närheten af Willmanstran, Finland, kommo den 23 Oktober på aftonen i ordvexling. Den yngre brodern sköt derunder med en pistol den äldre i bröstet, och då denne icke dog deraf utan ämnade fly, tilldelade mördaren honom flera slag med pistolkolven och högg honom ytterligare med knif. Efter dådet begaf sig ilgerningsmannen åter in i stugan, lade sig att sova och fanns sålunda, då folk från när-maste gård på den mördades hustrus rop skynade ifll hjälp. Mannen, som häktats, nekar att hafva begått brottet, ehuru broderns hustru åsatt detsamma och den blodiga pistolen varit funnen i stugan hos honom. Bröderna hatva från barndomen varit fiendligt sinnade mot hvarandra och alltid haft gräl sinsemellan. Båda voro nyktra för tillfället, lika som de i allmänhet fört ett nyktert lefnadsätt.

Formulärbok och Bokföring för folkskolan och menige man, utarbetad af A. Segerstedt. Boken innehåller formulär för orlofsbeskrifningar, mantalsuppgifter, köpebref, bouppteckning, kontrakt och andra dylika handlingar, som ofta förekomma i det praktiska lifvet. Den är afsedd att nyttjas så väl till undervisningen i folkskolorna som till själfstudium, och innehåller derföre för hvarje formulär några öfningsexempel, hvilka sedan kunna af läraren omställas efter behag. Till slut meddelas en kortare bokföring. Karlestad H. Petterssons & Co:s förlag 35 öre.

ig till wet om bästien ha varit öfver- fändat, och då nämnd Robbin förlägg sin bif som med alla de bevisningar hon kunde göra genom att sväpa in lön och söhåll för tjänstefolket, samt iordning till sin man, så förtade Calle ingalunda en ständigt påspädd hundska, någon gång utredlig att leana en sifån åt någon yngre gradväsiefare, och som i de flesta fall godtyordes med en efterfött och djurt värderad brockfåt. Förörigt träfsindes Calle wi, alla lediga stunder på biljarden, och det är äfwen der wi skola träffa honom, då wi om en stund framsöra honom på scenen för denna lilla berättelse.

En eftermiddag då jag och en löjtnant S- s på flottan, gementligen »Småcken» fallad, sitta hemma hos mig, insann sig en äppelsgeste från Storfällaren med belöning till den yngre från wenne restande de det uppl. en anlärd till hotellet att de önskade träffa och tala wid honom, hvar-jemte, och då dessa berättar förnunnit att »Småcken» skulle anträffas hos mig, de anhöllo att äfwen jag wille göra honom sällskap. Sedan wi afstundat ett ördjadt parti bröde begäitwo wi öf skåd, och träffade tillfältigt de båda främngarne inlojerade i några af de bästa rummen hos numera sälla Grubbe, samt sedan ferwerade en ej så dålig wänande, så att hi följad då wi bunnit anlända. »Småcken» träffade i de restande ber-

ratne ett par fadestamcoter, och med mig och vår förelärdet icke löngwärt, ty efter att ha följt vid några glas, följde wi äfwen ned tillarne.

Den ene af de restande, en löjtnant Rösberg, plocerad, om jag rätt minnes, på något af Wernlands regementens, war en underfäska, starkt byggd ung man med röda arlar, starkt höghwäldt bröst, små och wadiga händer, blekt, men fulligt och ändå intelligent ansigte, hwhita tänder, samt ett par spelande gråblå ögon, ur hvilka tjufswisken lyfte med ohejdad listighet. Det enda man möjligen skulle kunna ha ett anmäbla mot figuren i örigt wore det, att han gif något öndigt, äfwen, på nyter kalut, en slihd af widigt förwörwad, gift i stanerna, som Wadman så ofenflödt utwyder sig. Den andre hejse Thulén och war anhöld på ett af örilleresregementens. Äfwen han war starkt byggd, men hade eget nog samman fel i gångwerstigen, som komraten. Ansfaget med djert restande koniturer war spylligt och röblåt, ögonen utstående och belägna nära näsan, tybde på hög intelligens och stark minne, pannan war äfwen hög, ty den fortättes ända bort i nacken, och om perlonen itrågo distonterode, intt war det med några sparsamma härtellar öfwer den stnande hjesan äminskone.

Sedan sålunda befattskapen blifwit gjord, bålen utredten och ängan kommit

upp, blef det fråga om huru qwällen widdare skulle användas. Wi stadsbor soreslögo då att till en början gå ned på biljarden, der wi möjligen kunde träffa några flera belanta eller möjligen nämna bort en stund före suppen med några partier a la quette.

Redfonna funno wi rummet ledigt, om jag undantager att Calle Robbin gif der och petade ett parti Carolina med morfören. Då »quette» genast begärdes, erbjöds Calle att få leka med, och sedan partiet blifwit börjadt och Calle bunnit orientera sig, war det lifafom om hon wädrat officerare i de båda främlingarne, ehuru dessa woro ewitt skådda, och då han i smyg frågat mig derom, samt jag haft en liten öfwerläggning med »Småcken» hade äminskone wi saken klar till ett öförcigtigt stäm för qwällen, wton aning om att det wunnna skulle antaga widträktare dimensioner och råda ett par dagar.

Efter det första partiet blifwit utspelt, tog Calle af mig afsked, och underredades att den ene af de båda herrarne war er löjtnant Rösberg, wlligen hemkommen från Algeriet, der han med utmärkelse tjenot i främplingeregionen, men att han hade ett alldeles ofantligt besigtigt lynne, och framför allt war uttekt rådd om sina fötter, hwaruti han hade ondt, samt att han duellerat wenne gånger med personer, hvilka ofriwiltigt kommit att snudda wid dem, hwarföre

